

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 12T/13/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125011798
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Slivenská
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:2125011798.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, samosudkyňou JUDr. Natáliou Slivenskou, v trestnej veci vedenej proti obžalovaným A. B. a spol., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Trnave dňa 07. 08. 2025, takto

rozhodol:

Obžalovaní:

1/ A. B. C. D. E. F. , nar. XX. XX. XXXX v B., trvale bytom B.,
G. XX/XXX, t. č. vo väzbe v ÚVTOS a ÚVV
Leopoldov,

2/ C. H. I. D. E. J. , nar. XX. XX. XXXX v Trnave, trvale bytom B., G.
XX/XXX,

sa uznávajú za vinných, že

dňa 13. 01. 2025 v čase približne medzi 12.30 hod. a 15:30 hod. v Koplotovciach, po predchádzajúcej vzájomnej dohode na spáchaní trestnej činnosti za účelom zabezpečenia si finančných prostriedkov, obžalovaný A. B. navrhol obžalovanému C. H., že by mohli spoločne vykradnúť nejaký dom a z tohto odcudziť peniaze, ktoré by si následne rozdelili, na čo obžalovaný C. H. pristúpil a motorovým vozidlom Peugeot 206, evidenčné číslo: K., ktoré sám viedol, sa spolu s obžalovaným A. B. presunuli do obce Koplotovce k rodinnému domu s popisným číslom 176, ktorý vytipoval C. H., ktorý zostal čakať vo vozidle, a obžalovaný A. B. preskočil 120 cm vysoké oplotenie tohto rodinného domu, prešiel popri dome do zadnej časti k plechovej krídlovej garážovej bráne, na ktorej pomocou kameňa rozbil okno, cez ktoré vnikol do garáže, z tejto prešiel do rodinného domu na poschodie do spálne a ďalších dvoch izieb, kde prehľadal skrine, stolíky a komody, v ktorých hľadal peniaze, pričom z týchto pri hľadaní peňazí vyhadzoval veci, následne sa presunul do kuchyne, kde opäť hľadal veci, ktoré by mohol odcudziť, pričom žiadne peniaze alebo iné veci, ktoré by mohol odcudziť, nenašiel, a preto cez vstupné dvere, ktoré si zvnútra odomkol tam zasunutým kľúčom, opustil rodinný dom, preskočil oplotenie a z pozemku odišiel, kde následne nasadol do motorového vozidla zn. Peugeot 206, evidenčné číslo: K., v ktorom ho po celý čas čakal obžalovaný C. H., a spoločne odišli z obce Koplotovce,

t e d a

spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydlia iného a taký čin spáchali závažnejším spôsobom konania – vlámaním,

č í m s p á c h a l i

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j ú :

Obžalovaný A. B.

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný C. H.

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd určuje obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú obžalovaní povinní spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému C. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F. XXX, a poškodenej M. L., trvale bytom F. XXX, škodu v celkovej výške 22 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 08. 07. 2025 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na Okresný súd Trnava obžalobu na obvinených A. B. a C. H. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom a právnom základe bližšie tam špecifikovanom.

Okresný súd Trnava po rozhodnutí o ponechaní obvineného A. B. vo väzbe uznesením, sp. zn. 12T/13/2025 zo dňa 10. 07. 2025, právoplatným dňa 17. 07. 2025, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5Tos/118/2025 zo dňa 17. 07. 2025, nariadil na prejednanie veci hlavné pojednávanie.

Obžalovaný A. B.

Po prednese obžaloby prokurátorom Okresnej prokuratúry Trnava, bez zaujatia stanoviska obhajcu k obžalobe a po oboznámení nároku poškodených na náhradu škody bol obžalovaný A. B. poučený o tom, že môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného poriadku, a zároveň bol poučený o ďalšom postupe a následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 4 až 8 Trestného poriadku.

Obžalovaný A. B. po porade so svojím obhajcom urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne súd postupoval primerane podľa ustanovenia § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku, pričom na všetky súdom položené otázky v zmysle tohto zákonného ustanovenia obžalovaný odpovedal „áno“. Následne prokurátor navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať.

Súd podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného A. B. o uznaní viny zo spáchania stíhaného skutku bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne

posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, pretože boli naplnené všetky zákonné formálne znaky tohto trestného činu, keď na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného, s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykonalo len k výroku o treste a k náhrade škody.

K výroku o treste

Po prijatí vyhlásenia súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie oboznámením listín, a to odpisu registra trestov (č. I. 398 – 405), lustrácie z generálnej prokuratúry (č. I. 407 – 423), lustrácie z databázy súdov (č. I. 425 – 428) a lustrácie z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov (č. I. 430).

Z odpisu registra trestov je zrejmé, že obžalovaný A. B. má celkom 38 záznamov za rôznorodú trestnú činnosť (prevažne za trestný čin porušovania domovej slobody a trestný čin krádeže), pričom mu boli opakovane ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, naposledy rozsudkom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 8T/65/2021 zo dňa 18. 05. 2022, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5To/73/2022 zo dňa 13. 04. 2023, za prečin porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20, § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona a prečin krádeže spolupáchatelstvom v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, 20, § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z lustrácie z generálnej prokuratúry vyplýva, že voči obžalovanému A. B. je v súčasnosti vedené ďalšie trestné stíhanie, a to skutky spáchané dňa 23. 06. 2020 a právne kvalifikované ako pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, ktoré konanie je podľa lustrácie z databázy súdov vedené na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 6T/44/2024.

Z lustrácie z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný A. B. nemá záznam.

Pri úvahe nad výškou trestu, jeho druhom a spôsobom výkonu súd vychádzal najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Rovnako súd kládol dôraz na to, aby trest postihol iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 ods. 3 Trestného zákona.

Súd preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovňania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväži najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu

ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a ods. 6 Trestného zákona páchateľovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje osem rokov a v prípade trestných činov podľa § 213, § 233 až 234, § 237, § 254, § 261 až 263, § 266, § 276 až 277a, § 278a, § 326, § 328 až 336 alebo § 336c a 336d, ktorých spáchaním dochádza k poškodzovaniu finančných záujmov Európskej únie, šesť rokov, musí súd uložiť aj trest odňatia slobody, ak Trestný zákon neustanovuje inak (§ 34 ods. 6 Trestného zákona).

Trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody na jeden rok až päť rokov, t. j. ide o prečin (§ 10 ods. 1 písm. b) Trestného zákona). Teda v prípade spáchania trestného činu podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona zákonodarca ustanovil možnosť ukladať trest odňatia slobody či už vo forme podmiennečného odkladu jeho výkonu alebo ako nepodmiennečný, prípadne niektorý z alternatívnych trestov.

U obžalovaného A. B. súd vzhľadom na prítomnosť jednej poľahčujúcej okolnosti, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, a jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, pretože obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadal na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností tak, ako to má na mysli ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona.

V tejto súvislosti súd považuje za potrebné zdôrazniť, že ukladaný trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchateľom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívna zložka trestu) a vytvorí podmienky na jeho výchovu (výchovná zložka trestu). Vychádzajúc z princípov humánosti pri ukladaní trestu z uvedeného vyplýva a súdna prax v tomto smere aj fakticky postupuje, že pri ukladaní trestov páchateľom v zásade u prvotrestaných osôb vystupuje do popredia výchovná zložka trestu pred represívnou. V prípade recidívy trestnej činnosti páchateľa je však už nevyhnutné podstatne obozretnejšie pristupovať k posudzovaniu zabezpečenia výchovnej zložky trestu vo vzťahu k páchateľovi, keďže zistená recidíva logicky v zásade nasvedčuje o neúčte páchateľa k záujmom chráneným Trestným zákonom a k tomu, že predchádzajúce tresty nevedli k prevýchove páchateľa, teda k prijatiu skutočného predsavzatia páchateľa viesť riadny život. V takomto prípade logicky musí v zásade prichádzať do úvahy uprednostnenie represívnej zložky trestu pred výchovnou zložkou trestu.

Súd tiež skúmal okolnosti uvedené v § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 50 ods. 1 Trestného zákona a zistil, že u obžalovaného nie je odôvodnené uloženie podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, a to vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu. Súdom pritom poukazuje na počet záznamov v odpise registra trestov, z ktorých je zrejmé, že obžalovaný si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadne ponaučenie, ktoré by ho motivovalo k vedeniu riadneho života a opakovane sa dopúšťal ďalšej úmyselnej trestnej činnosti, pričom ho možno označiť za špeciálneho recidivistu. V danom prípade neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali podmiennečný odklad výkonu trestu odňatia slobody.

Prihliadnúc na vyššie uvedené súd obžalovanému uložil nepodmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov, t. j. trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorý považuje vzhľadom na naplnenie účelu trestu za nutný a súčasne zákonný, spravodlivý a primeraný, nakoľko v sebe obsahuje tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu), ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona.

Súd považuje v tejto súvislosti za dôležité poznamenať, že ustanovenie § 34 ods. 2 Trestného zákona určuje zákonný mantinel výmery trestu podľa zákonných znakov konkrétneho trestného činu, avšak o konkrétnej výmere trestu v rámci jeho primeranosti, ktorá bude zodpovedať všetkým zvláštnostiam konkrétneho prípadu, rozhoduje súd.

V danom prípade súd však neaplikoval ustanovenie § 39 ods. 5 Trestného zákona, pretože použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody vzhľadom na vyššie uvedené nie je pre obžalovaného neprimerane prísne a účel trestu u neho trestom kratšieho trvania nemožno dosiahnuť. V tejto súvislosti súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, z ktorého vyplýva možnosť, nie povinnosť, analogickej aplikácie ustanovení § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona účinného do 05. 08. 2024 v prípade vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b), resp. písm. c) Trestného poriadku.

Zdravotný stav obžalovaného a jeho rodinné pomery nie sú dôvodom pre mimoriadne zníženie trestu a vzhľadom na osobnosť obžalovaného a jeho trestnú minulosť ani dôvodom na uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Z dôvodu uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody súd zaradil obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

K výroku o náhrade škody

Čo sa týka náhrady škody spôsobenej trestným činom, nakoľko si poškodení C. L. a M. L. uplatnili nárok na náhradu škody riadne a včas podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku, pričom obžalovaní A. B. a C. H. výšku spôsobenej škody nepopreli, túto uznali a prejavili vôľu ju uhradiť, súd obom obžalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodeným škodu v celkovej výške 22 Eur.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a s poukazom na citované zákonné ustanovenia rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný C. H.

S poukazom na § 172 ods. 2 Trestného poriadku tento rozsudok vo vzťahu k obžalovanému C. H. neobsahuje odôvodnenie, nakoľko sa obžalovaný C. H. a prokurátor po vyhlásení rozsudku vzdali odvolania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava. Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh.

Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech jeho príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom.

Odvolanie má odkladný účinok.